

ρίς στρώματα. Τί μαύρη νυχτιά πέρασα. «Η ἀδερφή μου σπαρταρούσε ἀπὸ τὸ φόβο της. Ἐγὼ ἔκλαιγα γιατὶ μὲν σκέψη βασάνιζε τὸ νοῦ μου «τί ἔγινε δ ἄντρας μου, τί ἔγινε δ πατέρας μου.»

Μέλις χάραξε, δ ἄγριος κείνος γέρος μᾶς ἔδιωξε. Παρέξω ἀπὸ τὸ χωρὶς βρῆκα τὸν πατέρα μου καὶ τὸν ἄντρα μου ποὺ μᾶς γύρευαν γιατὶ είχαν χάτει τὸ δρόμο. Ήδησ ἔκλαιψ ἀπὸ τὴν χαρὰ μου! «Η ἀδερφή μου, ἐπεις στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ πατέρα μου καὶ ἔκλαιγε καὶ ἔκλαιγε...»

«Ἄχ! Ήδησ κακιὰ μοῦ φάνηκε δι Τσακωνιά.

Πέρασε κάμποσσες καιρὸς ἀπὸ τότε. «Ο πατέρας μου, Θίδης χωρέστ τον, είχε πελάνει. Ἐγὼ είχα μικρὰ πτιδιά, τῆς ἀγκαλιᾶς καὶ τὰ δυό. «Η ἀδερφή μου είχε παντρεφτεῖ καὶ κόντεψε νὰ γεννήσῃ. Ματής τότε παντρευούντανε μικροί. Ἀγκαλὰ ἡ ἀδερφή μου δὲν είτανε μικρή, γιατὶ θάτανε ὡς δεκοχτὸν χρονῶν γυναίκα.

«Ενα πρωὶ θλοὶ σγκωθήκαν στὸ πόδι. Πήραν τὰ ντουφέκια τους στὸν ὄμο κ' ἔτρεξαν νὰ διώξουν τὸν Τσούρκο. Τί κλάματα ἔκανα! Ήδησ φοβόμουνα, δχι γιὰ μένα, μὲν γιὰ τὰ πτιδιά μου. Κενοὶ οἱ Τσούρκοι είτανε πολὺ κακοί. Σράζανε τὰ πτιδιά σὰν κοτόπουλα μπροστὲ στὶς μαννάδες τους...»

«Ο Μιστρᾶς μᾶς δὲν είτανε πιὰ δπω; πρώτα δι-συχος. Οἱ ἄντρες μᾶς ἥψισκαν κ' ἔτρεξαν νὰ βρεύν τοὺς Τσούρκους. Ήμεις οἱ γυναίκες ἔφεπε νὰ φύγουμε γιατὶ οἱ Τσούρκοι ἔφταναν ξαγρωμένοι. Επρεπε νάνεθούμε φυλά στὸ βουνὸ δπω τοφεύντανε νάνεθούν. «Επρεπε νὰ πάμε στὴν Τσακωνιά.

Παναγιά μου, καλύτερα νὰ κοπῇ τὸ πόδι μας.

Οἱ Τσούρκοι ὅμως φτάνανε. Αὔριο Ήλι είντουσαν στὸ Μιστρᾶ. «Επρεπε νὰ φύγουμε, νὰ πάμε στὴν Τσακωνιά!»

Πήγαμε τὰ πτιδιά μας καὶ φεύγαμε. Ήδησ θὰ μᾶς φερούντανε οἱ ἄγριοι κείνοι ἀνθρώποι, τώρα μάλιστα ποὺ εἴμαστε διωγμένες, φτωχές, σωστοὶ ζητιάνοι, ἀφοῦ οἱ Τσούρκοι μᾶς πήρανε διτὶ καὶ ἀν εἰχαμε, μᾶς κάψανε τὰ σπίτια μας, μᾶς ἔργημάσανε τὰ χωράφια μας.

Είταν μεσημέρι. Ηγγαίναμε σκύρα σιγά σιγά κουρασμένες, φορτωμένες τὰ πτιδιά μας. Στρέφαμε ἔνα μονοπάτι ουθῆς ἀνεβάλναμε στὸ χωρὶς ἐκείνο ποὺ τόσο μὲν εἶχε φοβίσει. «Ἄξαρνα τάχασα. Μπροστά μας δι ασκημηνή γριά μὲ τὸν ἄγριο γέρο καὶ καμπόσες ἀλλες χωριανές της κατεβάλνανε ἀπὸ τὸ βουνό.

Μέλις μᾶς εἶδανε θρήνανε κοντά μας καὶ μᾶς χαιρεῖσανε. Εμένα δι καρδιά μου χτυπούσσε δυνατά. Τὶς φοβόμουνα καὶ τὶς φοβόμουνα τὶς ἄγριες αὐτὲς γυναίκες. Μὰ κεινες δὲ φωνάντανε νὰ ἔχουν κακὸ σκοπό.

Μᾶς πήρανε μᾶς τους σπίτια τους καὶ μᾶς περιποιηθήκαν πολύ, μὲν πάρα πολύ. Φχντάσου, ἐπειδὴ δὲ χωρούσαμε δλες στὰ σπίτια τους, αὐτὲς βγήκανε στὴν αὐλὴ καὶ κοιμούντανε.

Καὶ κοντὰ στᾶλλα δὲ ἀδερφὴ μου γέννησε Μὰ σύτε στὸ σπίτι της. Τὴν περιποιηθήκανε σὰν κόρη τους καὶ καλύτερα.

Στὰ θιστερά γυρίσαμε στὸ Μιστρᾶ δπω βρῆκαμε θλο τὸ βίδι μας χαμένο καὶ τὰ σπίτια μας καμένα. Οἱ Τσούρκοι είχαν φύγει γιατὶ τοὺς είχαν βάλει μπροστὰ οἱ Μανιάτες.

Αὐτὴ τὴν ιστορία τὴν διγγήθηκα κάποτε, μὲν ενα χρόνια τώρα, σ' ἓνα γέρο-δάσκαλο καὶ ρωτώντας τὸν στὸ τέλος δὲν καταλαβαίνει γιὰ τὸ φέρσιμο τῶν Τσακωνίτων ποὺ μιὰ φορὰ μὲ διώξανε καὶ τὴν ἀλλη τέσσερα μὲ περιποιηθήκανε, μούλεγε πῶς «δι κανὸς κίντυνες σμίγει τὶς ψυχές καὶ τὶς δένει μὲ ἓνα δυνατὸ δεσμὸ». — λόγια ποὺ δὲν καταλαβαίνω τὶ θὰ πούνε καὶ γιαυτὸ τὸ φέρσιμο τῶν Τσακωνίτων μένει στὰ μάτια πολὺ μὲ πολὺ παράξενο.»

Τέσσαρα ἀλλα πολλὰ μᾶς λέσι κάθε βράδη δι κυρούλα μου. Μὰ κεινη τὰ λέσι διμορφα ποὺ χαιρεῖσαι νὰ τὴν ἀκούς. «Α; είναι. Μὲ τὸν καιρὸ δὲ σᾶς πῶ πολλά, δι εἶχετε δεσμῆ νὰ μ' ἀκούσετε. Θὰ τὴν βάνω, τὴν κυρούλα μου μαζίς, νὰ μοὺ τὰ πῆ δυὸ καὶ τρεῖς φορὲς γιὰ νὰ μπορέσου νὰ σᾶς τὰ πῶ ἔτοι, σὰν καὶ κεινη, ταντανά. «Εγναία σας.

ΠΙΑΝΗΣ ΧΩΡΙΑΤΗΣ

O, ΤΙ ΘΕΛΑΤΕ

Τὸ «Αγια Χώματα» τοῦ Πάλλη τιποθύκανε καὶ στὴν «Ακρόπολη» τῆς περασμένης δειπνέρας.

— Δογαριάζουμε νὰ τυπώσουμε στὸ «Νουμέ» μερικὰ βίδια ποὺ ιστικάνε καὶ ποὺ ζητιεύνται ἀκόμα. Λέμε νάρχηντομε μὲ τὸ «Κοινωνικό μαζί ζητημά» τοῦ Συλλόγου (τισσές ἀπὸ τὸ φύλλο τῆς ἀλληλης Κεριακῆς), θετερα νὰ τυπώσουμε τὸ «Δαχτυλίδι τῆς Ιάννας» τοῦ Καρπίτη, — καὶ κατέπι βλέπουμε.

— Κείνο ποὺ πρέπεινε δι «Εστία», μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ γίνει, καὶ μάλιστα γλύκορα. Να βγει δηλ., θνατ τόμος μὲ τὰ θηγανίατα τοῦ Παπαδιαμάντη. τὰ σκορπιόμενα δὲν καὶ κεῖ.

— Η Ε. Ε. Ε. μπορούμε νὰ τὴν κάνει αὐτὴ τὴν ἔκδοση, μὲν τὴν ἀνάγκη, μπορούσανε καὶ μερικοὶ λόγιοι νὰ τὴν ἀναπληρώσουν, δι όχι γιὰ τὴν ἔκδοση, τουλάχιστο γιὰ τὰ μάζωμα τοῦ θάλικοι. Επειδὴ τὸ βίδιο δὲ πουλήθει, δὲ οὐ δυνατολευτοῦν καὶ τέσσερα νὰ βρεύνει ἔκδοτη. Ο α. Έλευθερούδηνης νομίζουμε πλέον θάν τὸ τύπωμα ένα τέσσερα μίσθιο. Ήπειρός, ἀπὸ τὴν «Εστία» πάλι, μαθαίνουμε πλέον δι κ. Φέδης ἔτοιμάζει κάπια σκδοση. «Η ὥρα δι καλή.

— Μαθαίνουμε πλέον δι «Φοιτητική Συντροφιά» λογαριάζει νὰ δώσει αὔριο μεθαύριο στὸν κ. Υπουργὸ τῆς Παιδείας ένα διόρμυγμά της, συσταίνοντάς του νὰ ιδρυθεῖ στὸ Πανεπιστήμιο διδρά τῆς Νεοελληνικῆς λογοτεχνίας.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. κ. Σ. Ζαβ. στὸ Παρίσι. Λάθαμε τὴν συντροφή τοῦ 911 καὶ εὐχαριστούμε. — **κ. Μ. Γραμ.** Τὸ βιβλίο ποὺ μᾶς ἔγραψε μαζὶ ἐποιεῖ ἀλλο θέλεις. — **κ. Κλ. Γεωργ.** στὸ Σάρο. Λάθαμε τὴν συντροφήν καὶ εὐχαριστούμε. Γράψε μαζὶ ποιὰ βιβλία θέλεις, νὰ σου τὰ επειλουμε. — **κ. Βολλῆ.** Σὲ παρακαλούμε νὰ περάσεις ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας. — **κ. Τσακ.** στὸ Ἀγροτικό. **κ. Ζαβ.** στὴν Κέρκυρα καὶ **κ. Ι. Γαϊτ.** στὴν Πρέσπα. Λάθαμε τὶς συντροφίες καὶ εὐχαριστούμε.

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

τὸ γραφεῖο, δρόμος Ἱπποκράτη 11, πουλιοῦνται τὰκόλουθα βιβλία πρὸς **ΜΙΑ** δραχμὴ τὸ ἔτα, ἐξὸν δσα εἶναι σημειωμένα μὲ ἄλλες τιμές:

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΓ, «Ἡ Ματιά». — ΧΑΡ. ΑΝΤΡΕΑΔΗ, «Ο Μέγ' Ἀλέξαντρος». — ΒΑΡΑΕΝΤΗ, «Ἄρεα καὶ Ζωή», — ΗΛΙΑ Η. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ, «Δάφνης καὶ Χλέον» τοῦ Αόγγον. (μετάφρ.), — «Τίμονας & Μισάνθρωπος» τοῦ Λουσιανοῦ (μετάφρ., λ. 50). — «Ο Προσκυνητής». — ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Ἀπρίλη», (δρ. 2). — ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ, «Ἀπὲ τὸν Κέσπο τὸν Σαλονίτη». — ΑΡΓΥΡΗ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ, «Ἴστορία τῆς Ρωμιοσύνης». — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΕΡΒΟΓ, «Νησιώτικα Τραγούδια». — Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ, «Τὰ Γεωργικὰ τοῦ

Βεργίλιου» (λ. 50). — ΠΑΛ. «Σαμοθράκη» (δρ. 2). — ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΛΟΜΟΥΡΗ, Τραγούδια γιὰ μιὰ φωνή μὲ πάνες καὶ Μπαλάντες γιὰ πάνες, τὰ κομμάτια δρ. 1. — Θ. ΚΑΤΡΑΗΑΝΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Στρατιώτη» (λ. 10). — ΑΝΤΩΝΗ Κ. ΛΕΚΟΠΟΤΑΦΟΥ, «Τὰ Βισέλι». — Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ, «Πλευτολογία». — Α. ΜΑΤΡΟΓΙΔΗ, «Μικρὰ Τραγούδια». — ΛΑΕΞΑΝΤΡΑΣ ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΥ, «Ἀθρόπινος Μηχανισμές». — ΚΩΣΤΑ ΠΑΡΟΡΙΤΗ, «Στὸ Ἀλμπουρο» (δρ. 2). — ΚΩΣΤΑ Γ. ΠΑΣΑΓΙΑΝΗ, «Μοσχιές». — ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΡΓΙΑΛΗΤΗ, «Τὰ Θραῖα» (δρ. 2). — Ν. ΠΟΡΙΩΤΗ, «Σαλῷη», τοῦ O. Wilde (μετάφρ.). — ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ, «Τὰ Παλιά καὶ τὰ Καινούργια». — ΖΗΣΙΜΟΣ ΣΙΔΕΡΗ, «Ο Άλας» τοῦ Ο. Wilde (μετάφρ.). — Σ. ΣΚΙΝΗ, «Ἡ Μεγάλη Αῆρα» (δρ. 2), — «Juvenilia». — Γ. ΣΚΑΗΡΟΥ, «Τὰ Κουκουνάρια μαζὶ Ζήτηρα» (λ. 50). — ΗΛΙΑ ΣΤΑΦΡΟΥ, «Πλουτάρχου : Ήρει Παΐδεων Αγωγῆς» (μετάφρ.). — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗ, «Μποριπούνια». — Δ. Η. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ (θράματα) : «Ζωγραφεῖ καὶ Πεθαρένειο», — «Ο Ασωτος», — «Οι Αλυσίδες» (δρ. 2). — ΜΕΝΟΥ ΦΙΑΛΙΝΤΑ, «Ἀπὲ τοὺς Θράκους τῶν Αἰώνων», — «Γραμματικὴ τῆς Ρομαΐης Πλάστας» (Α' ἔκδοση). — Ζ. ΦΙΤΙΑΗ, (θράματα) : «Τὰ Βήκιτο», — «Δίχως Ακρογιάλι», — «Χτυσμένο στὸν Αρμό». — ΦΩΤΗΣ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗ, «Τὰ Πλωτοτεκνῆ Ζήτηρα». — ΗΛΙΑΣΗ ΧΟΡΗ (θράματα) : «Οι Πετροχάρες», — «Μελάχρα».

Πιὰ τὸ ἐξωτερικό, λ. 25 παραπάνου δὲ κάθε τόμος.

ΤΟΜΟΙ περασμένοις τοῦ «ΝΟΥΜΑ» (ζεῦν ἀπὸ τὸν πρῶτο ποὺ δὲν ὑπάρχει κανένα τοι ἀντίτυπο) πουλιοῦνται δρ. 12 ἢ ζεῦς γιὰ τὴν Ελλάδα καὶ φρ. 12.50 γιὰ τὸ Εξωτερικό.

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

“ΑΘΗΝΑΙ,, τΟΝΝΩΝ 16,000 “ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ,, τΟΝΝΩΝ 15,000
ΜΕ ΔΗΙΑΦΟΡΟΣ ΕΙΚΑΣ ΔΗΠΛΑΣ ΜΙΧΑΝΑΣ ΑΠΑΡΑΜΙΔΑ ΕΙΣ ΑΝΤΟΧΗΝ ΚΑΙ ΕΓΣΤΑΘΕΙΑΝ
ΔΟΚΙΣΜΕΝΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 15 ΜΙΛΛΙΩΝ

Διαμερίσματα ἐπιβατῶν ἀνετώτατα. — Αἴθουσαι πολυτελεῖς Α'. καὶ Β' θέσεως, Καπνιστήρια, ἴδιαι-
τεραι αἴθουσαι Κυριῶν, Μουσικῆς, Εστιατορίου. — Νοσοκομεῖον, ἀπολυμαντικὸς οἰλίβανος, Λου-
τρῶνες, Κουρεῖον, Παντοπωλεῖον, Καφενεῖον, Ζυθοπωλεῖον. — ΔΕΥΤΕΡΑ ΘΕΣΙΣ κανουρ-
γῆς μὲ 200 ηλίνας. — Θέρμανσις διὰ Καλοριφέρ εἰς τὰ διαμερίσματα τῶν Μεταναστῶν. — Ιδιαι-
τεραι τραπεζαρίαι Μεταναστῶν.

·Πλεκτρικὸν φῶς, ἀσύρματος τηλέγραφος

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΚΑΤΑ 20 ΗΜΕΡΑΣ

ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ-

ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙΑ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

ΤΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ

·ΑΘΗΝΑΙ·

ΤΗΝ 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1911

ΔΙΓ ΕΠΙΒΑΤΑΣ, ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΑΣΑΝ ΠΑΗΡΟΦΟΡΙΑΝ ΛΙΕΥΘΥΝΤΕΟΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ παρὰ τῇ κεντρικῇ Διευθύνσει Πειραιτζόγλου καὶ Σοφοκλέους ἀνωθεν Χερηματιστηρίου.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ παρὰ τῷ Παραρτήματι τῆς Διευθύνσεως Δεωφόρος Αἰγέως ἀριθ. 5.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, ΣΜΥΡΝΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΛΑΕΞΑΝΑΡΕΙΑ, ΚΑΛΑΜΑΙΣ, ΠΑΤΡΑΙΣ
Παρὰ τοὺς ΚΕΝΤΡΙΚΟΙΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΙΣ καὶ εἰς τὸν κατὰ τόπους ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ τῆς Εταιρίας.